

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 7C/140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714212837
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714212837.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci navrhovateľky Y. V., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. V. V., prechodne bytom O. N. XX, XXX XX O., občan SR, zastúpenej Ulianko & partners, s. r. o., Nám. SNP 41, 960 01 Zvolen proti odporcovi L. B., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. Z. XXXX/XX, XXX XX K., občan SR, o vydanie veci, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý vydať navrhovateľke hnutelnú vec - osobný automobil značky I. U., číslo karosérie K., rok výroby XXXX, poznávacia značka V. spolu s príslušenstvom a súvisiacimi dokladmi potrebnými k vedeniu vozidla ako aj potrebnými k jeho prihláseniu a evidencii na príslušnom orgáne Policajného zboru SR a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd o trovách konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojím návrhom došlým Okresnému súdu vo Zvolene domáhala, aby bol odporca jej povinný vydať hnutelnú vec - osobný automobil značky I. U. , Š. V. (súd ho ďalej bude označovať len ako osobný automobil značky I.).

Svoj návrh odôvodnila tým, že v rámci dedičského konania po poručiťovi F. Y. (ďalej ho súd bude označovať len „poručiť“) bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24D/279/2011 v zmysle § 175a O. s. p. vydaný majetok nepatrnej hodnoty pozostávajúci z osobného automobilu I..

Navrhovateľka pred vydaním tohto uznesenia čerpala materskú a toto auto nevyužívala, pričom ho využíval jej vtedajší druh L. I.. Tento mal kamaráta F. K., ktorý si prerábala dom a prejavil záujem o toto auto a preto oslovil pána I. a dohodli sa na výmene tohto auta za vozidlo značky N. X. (ďalej len N.), pričom však toto auto nebolo vtedy písané na pána K.. V čase výmeny ešte prebiehalo dedičské konanie a z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k predaniu auta značky I. zo zákona v zmysle § 175r O. s. p. Preto odporkyňa, keďže auto nemohla scudziť súhlasila iba s dočasnou výmenou t. j. poskytnutím auta na dočasné užívanie.

Po dvoch alebo troch mesiacoch v lete roku 2011 pán K. oslovil odporcu L. B. na základe inzerátu, ktorý ponúkal na predaj svoje motorové vozidlo Š. D. za sumu 2.500,- EUR a nakoľko K. nemal peniaze na kúpu dohodli sa, že vymení osobný automobil I. za Š. s tým, že mu ešte doplatí 500,- EUR. K výmene došlo v mieste bydliska pána K., pričom pán K. upozornil odporcu na to, že I. nie je napísaný na neho z dôvodu, že má dobré vzťahy s pánom I., priateľom navrhovateľky, s ktorým si vozidlo vymenil za vozidlo N.. Odporca z dôvodu právnej istoty tiež neprepísal osobný automobil Š. D. na K.. Následne navštívili navrhovateľku, ktorej oznámili, že K. už dokončil práce na dome a nepotreboval osobný automobil I. a že došlo k vzájomnej výmene vozidiel. Navrhovateľka konajúc v presvedčení, že ide len o ďalšiu výmenu na dočasné užívanie, sa sama ponúkla, že napíše na odporcu splnomocnenie na vedenie vozidla, v ktorom zároveň uviedla, že si hradí všetky náklady spojené s užívaním auta s tým, že v tomto čase ešte stále prebiehalo dedičské konanie.

Pred návratom z materskej dovolenky v roku 2013 vedela, že bude potrebovať osobný automobil I. a požiadala o jeho vrátenie odporcu. Odporca jej odmietol vydať toto auto z dôvodu, že v období od apríla do septembra 2012 mal K. na aute Š. D. nehodu a titulom spôsobenej škody prenechal svoju Š. neznámej osobe ako náhradu a odporca prepísal Š. priamo na tretiu osobu a z tohto dôvodu, kým odporca nedostane späť svoju Š. D. tak dovtedy jej I. nevydá.

Na základe tej skutočnosti, že všetky výmeny vozidiel prebehli ešte počas neukončeného dedičského konania a bez povolenia na predaj dedičstva zo strany súdu, došlo k porušeniu § 175r O. s. p. a tiež vzhľadom k tomu, že navrhovateľka nemala v úmysle auto predať, čo spôsobuje nedostatok vôľovej zložky právneho úkonu, nemohlo z tohto neplatného právneho úkonu vzniknúť vlastnícke právo odporcu k osobnému motorovému vozidlu I.. Na základe tejto skutočnosti odporca teda v súčasnosti má predmetné vozidlo v neoprávnenej držbe.

Súd uznesením č. k. 7C/140/2014-11, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 02. 2015 nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi zakázal zdržať sa akéhokoľvek nakladania s osobným motorovým vozidlom I..

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Súd z uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24D/279/2011-68 vydaného dňa 25. 10. 2011 zistil, že týmto uznesením súd vydal navrhovateľke nepatrný majetok pozostávajúci z osobného automobilu I. v hodnote 500,- EUR a konanie zastavil. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že F. Y. (poručiteľ) zomrel ako bezdetný, pričom rodičia ho predumreli a spolužijúcu osobu nemal, pričom zanechal závet a zo závetu prichádzala ako jediná dedička jeho neter Y. V. rod. Y., t. j. navrhovateľka. V rámci predbežného vyšetrenia dedičstva bolo zistené, že pohrebné trovy znášala Y. V. - navrhovateľka. Podľa § 175h ods. 2 O. s. p. ak poručiteľ zanechal majetok nepatrnej hodnoty môže ho súd vydať tomu kto sa postaral o pohreb a konanie zastaví. Na základe tohto teda súd vydal nepatrný majetok osobe, ktorá sa postarala o pohreb poručiteľa a konanie zastavil.

Súd zo splnomocnenia vydaného navrhovateľkou odporcovi dňa 14. 10. 2011 zistil, že ona ako majiteľ zo závetu č. N 449/2008 motorového vozidla značky I. splnomocnila odporcu vedením tohto motorového vozidla. Všetky náklady a škody spojené s užívaním vozidla si hradí splnomocnenec v plnom rozsahu. Na základe výzvy na bezodkladné vydanie veci - motorového vozidla, ktoré zaslal právny zástupca navrhovateľky odporcovi zo dňa 05. 02. 2014 a ktorú odporca prevzal dňa 10. 02. 2014 súd zistil, že v zmysle tejto výzvy bolo odvolané splnomocnenie podľa § 33d ods. 1 písm. b), ktoré prevzatím výzvy zaniká. V liste bolo poukázané na to, že dňa 14. 10. 2011 bol odporca jej klientom t. j. navrhovateľkou splnomocnený na vedenie vozidla značky I., ktorý je vo vlastníctve jej klienta. Napriek skutočnosti, že na základe splnomocnenia mu nevznikol žiadny právny vzťah k vozidlu a teda bez ďalšieho ani k jeho užívaniu od uvedeného dňa máte vozidlo v držbe a užívate ho. Zároveň vás vyzývam na bezodkladné vydanie vozidla so všetkým príslušenstvom a príslušnými dokladmi k rukám klienta. V prípade, ak tak neurobíte budeme nútení sa domáhať vydania vozidla súdnou cestou.

Súd z listu zaslaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát v Banskej Bystrici zistil, že poručiteľ F. Y. je držiteľom/vlastníkom od 10. 10. 2008.

Na základe uznesenia Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 24D/405/2008-186, ktoré sa stalo právoplatným dňa 28. 12. 2013 bolo zistené, že týmto uznesením v dedičskej veci po poručiteľke G. M. súd toto konanie prerušil do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/46/2011-102.

Z odôvodnenia uznesenia súd zistil, že po poručiteľke G. M. ako dedičia prichádzajú do úvahy F. Y. a L. M. s tým, že medzi týmito dedičmi došlo k spornosti v otázke platnosti závetu poručiteľa a títo boli vyzvaní, aby v lehote do 30 dní podali návrh na určenie, že závet poručiteľky je neplatný. Uvedené konanie bolo rozhodnuté Okresným súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17C/194/2009 a právoplatne ukončené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/46/2011. Dňa 02. 11. 2011 rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica dovolaním napadla právna nástupkyňa nebohého F. Y. - Y. V.C. (v našom spore navrhovateľka). Na základe tejto skutočnosti došlo k prerušeniu tohto konania.

Súd z vyjadrenia navrhovateľky na pojednávaníach zistil, že táto trvá na svojom návrhu a pridrižiava sa vyjadrení svojho právneho zástupcu. Uvedené motorové vozidlo I. zdedila po poručiteľovi F. Y.

na základe uznesenia okresného súdu, kedy jej bol vydaný majetok nepatrnej hodnoty. Vozidlo bolo naposledy zapožičané pánovi B.. Jej vtedajší partner L. I. sa dohodol s pánom K. o výmene vozidla a pán I. vymenil jej motorové vozidlo s pánom K. bez súhlasu a postavená bola pred hotovú vec. Viackrát K. vyzvala, aby jej vrátil vozidlo, avšak tento povedal, že vozidlo dal pánovi B.. Zároveň poukázala na to, že v súčasnosti toto dedičské konanie je prerušené z toho dôvodu, že prebieha aj dedičské konanie pod sp. zn. 24D/405/2008 na Okresnom súde v Banskej Bystrici po poručiťke G. M., kde ako dedič má byť aj pán Y. a keďže tento zomrel tak do jeho postavenia vstúpila ona. Keďže toto konanie ešte nebolo právoplatne ukončené a ona má dediť po pánovi Y. tak na základe tohto bolo ešte neukončené ani dedičské konanie po pánovi Y.. Zároveň žiada, aby súd návrhu vyhovel.

Súd z vyjadrenia odporcu na pojednávaní dňa 15. 06. 2015 zistil, že podľa neho dohoda medzi ním a žalobkyňou bola taká, že auto je v dedičskom konaní a keď sa toto skončí sa prepíše na neho. On je motorové vozidlo ochotný vrátiť vtedy, ak mu vráti toto vozidlo navrhovateľka, pričom poukázal, že on toto auto nemienil za Š. D. s navrhovateľkou ale so K. a navrhovateľka o tejto výmene vedela a dala mu splnomocnením auto do užívania s tým, že keď sa dedičské konanie skončí, tak sa auto prepíše na neho. Š. D., ktorú spomína bola napísaná na jeho sestru a my sme sa dohodli na výmene týchto vozidiel, teda Š. D. za I., o čom navrhovateľka vedela U koho je teraz Š. D. nevie a dohoda so K. bola taká, že autá sa neprepíšu. Potom ho však K. informoval, že na jeho aute bola nehoda a či bude súhlasiť s tým, že sa prepíše auto na neznámeho človeka s čím som ja súhlasil. Som teda ochotný vrátiť žalobkyňi I. U.H., keď mi vráti Š. D.. Na otázku či si bol odporca vedomý, že pán K. nie je vlastníkom vozidla I. uviedol, že si toho vedomý bol.

Navrhovateľka v reakcii na výpoveď odporcu uviedla, že bola postavená pred hotovú vec k výmene áut a pokiaľ s touto súhlasila konala v dobrej viere s tým, že ona dala súhlas na užívanie auta, lebo vtedy auto nepotrebovala. O výmene motorového vozidla za Š. D. dopredu nevedela, až keď za ňou prišli s B. a informovali ju o tejto zámene.

Súd z vyjadrenia svedka F. K. na pojednávaní zistil, že on poznal pána I., ktorý bol správcom bytovky v U., pričom s ním aj so žalobkyňou sa dohodli, že vymení jeho motorové vozidlo N. za I. U.. Potom som sa zoznámil s pánom B. a tento mal záujem o I. U., pričom spoločne sme išli za navrhovateľkou a uzavreli sme dohodu ako som ja mal s nimi, že po skončení dedičského konania sa I. prepíše buď na mňa alebo na pána B.. V súčasnosti už D. u mňa nie je, predala sa, pretože bola prepísaná na môjho kamaráta. Na otázku právneho zástupcu navrhovateľky uviedol, že vedel o tom, že I.Š. nie je vlastníkom vozidla I., ale pri tejto výmene bola aj žalobkyňa, ona spísala papier, ktorým mu dala vozidlo do užívania, teda vedela, že k takejto výmene dôjde. Taktiež uviedol, že si bol vedomý, že auto je predmetom dedičského konania. Čo sa týka toho, že kedy bolo auto vymieňané uviedol, že bolo to niekedy v lete pred 4 rokmi.

Súd z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávaní zistil, že oni sa pridriavajú svojho návrhu. Poukazuje na tú skutočnosť, že tak odporca ako aj pán K. vedeli o tom, že dedičské konanie po pánovi Y. ešte neskončilo a taktiež teda si boli vedomí toho, že odporkyňa nie je vlastníkom vozidla I. v čase, keď k výmenám došlo. Zároveň poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky z 10. 10. 2000 sp. zn. 22Cdo/1586/1999, v ktorom sa uvádza, že dedič má právo domáhať sa vydania veci patriacej do pozostalosti od toho, kto mu ju neoprávnene zadržáva. Uvedená zásada platí aj v prípade, ak dosiaľ nebolo skončené konanie o prejednaní dedičstva. Z uvedeného teda vyplýva, že nemusí byť dedičstvo právoplatne ukončené, avšak navrhovateľka takéto právo má. Opätovne poukázal na tú skutočnosť, že počas vedenia dedičstva navrhovateľka nemohla žiadnym spôsobom uvedené auto previesť na inú osobu z toho dôvodu, že by došlo k porušeniu § 175r O. s. p., keďže na takýto úkon nemala súhlas súdu. Z týchto dôvodov teda žiadajú, aby súd ich návrhu vyhovel a zaviazal odporcu na zapltenie trov konania.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastníkom je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 131 ods. 1 Občianskeho zákonníka neoprávnený držiteľ je povinný vždy vydať vec vlastníkovi spolu s jej plodmi a úžitkami a nahradiť škodu, ktorá neoprávnenou držbou vznikla. Môže si odpočítať náklady potrebné pre údržbu a prevádzku veci.

Podľa § 175h ods. 2 O. s. p. ak poručiteľ zanechal majetok nepatrnej hodnoty, môže ho súd vydať tomu, kto sa postaral o pohreb, a konanie zastaví.

Podľa § 175r O. s. p. dedičia môžu veci patriace do dedičstva počas dedičského konania predať alebo urobiť iné opatrenia presahujúce rámec obvyklého hospodárenia len s privolením súdu.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh navrhovateľky je dôvodný a preto tomuto návrhu v celom rozsahu vyhovel. Predovšetkým si súd musel vyjasniť otázku z akého dôvodu a na základe akých skutkových okolností sa môže navrhovateľka domáhať vydania vozidla od odporcu. V konaní bolo preukázané, a to výpisom z Okresného dopravného inšpektorátu v Banskej Bystrici, ktoré bolo súdu doručené dňa 02. 04. 2015, že v súčasnosti je ako majiteľ vedený F. Y. (poručiteľ), ktorý sa stal držiteľom/vlastníkom tohto vozidla od 10. 10. 2008.

Čo sa týka aktívnej legitímácie súd má preukázané, že uvedený automobil bol odporckyni vydaný na základe uznesenia zo dňa 25. 10. 2011, ktorá sa postarala o pohreb poručiteľa F. Y., ktorý je ešte v súčasnosti vedený ako majiteľ tohto auta. Súd teda na základe vyššie uvedených skutočností má preukázané, že navrhovateľka je aktívne legitimovanou osobou na podanie takejto žaloby.

Čo sa týka pasívnej legitímácie odporcu, súd mal preukázané, že v súčasnosti predmetné motorové vozidlo má byť u neho, čo on potvrdil s tým, že on je ochotný uvedený I. navrhovateľke vrátiť za podmienky, že ona mu vráti jeho Š. D., ktorú on vymenil za uvedený I.. V tomto smere však odporca si absolútne protirečí a to z toho dôvodu, že ak tvrdí, že navrhovateľka mu má vrátiť Š. D. a sám potvrdil, že uvedené auto Š. D. previedol na inú osobu, tak súdu nie je jasné akým spôsobom by mu navrhovateľka mala toto auto vrátiť, keď ona takéto auto vôbec od odporcu nedostala. Takéto tvrdenie naozaj súd pokladá len za určitý spôsob obrany, ktorý však nemá absolútne reálny základ.

Čo sa týka samotnej právnej podstaty tohto prípadu, súd musí poukázať na tú skutočnosť, že odporkyňa nikdy nepotvrdila, že uvedené motorové vozidlo vymenila najprv s pánom K. a potom s pánom odporcom. Stále tvrdila len tú skutočnosť, že ona uvedené vozidlo chcela vymeniť len dočasne s pánom K. a zároveň potvrdila aj tú skutočnosť, že pri výmene motorového vozidla I. za Š. D., ktorú mal uskutočniť pán F. K. s odporcom súhlasila s týmto, avšak len opätovne dočasne, kým toto auto nebude potrebovať. Na uvedené slúži aj tvrdenie navrhovateľky a zároveň písomný doklad o tom, že B. t.j. odporcu len splnomocňuje na vedenie motorového vozidla. Z tohto teda vyplýva, že jej úmyslom nebolo vymeniť tieto vozidlá a ani nemohlo dôjsť k takejto výmene vozidiel, keďže ona v čase, keď aj dávala tento súhlas, ešte týmto vozidlom nemohla nakladať takým spôsobom, že by ho mohla vymeniť. Treba si uvedomiť, že výmena vozidla je akt, pri ktorom dochádza k zmene vlastníckeho práva k predmetu výmeny. Súd s poukazom na § 175r O. s. p. poukazuje na to, že dedič počas dedičského konania môže predať alebo urobiť iné opatrenia presahujúce rámec obvyklého hospodárenia len s privolením súdu. Čo sa týka slova predať alebo urobiť iné opatrenia presahujúce obvyklé hospodárenie súd má za to, že či je to predaj, darovanie, výmena alebo iný akt, ktorým prechádza vlastnícke právo, takéto možno urobiť len s privolením súdu. Keďže počas konania nebolo preukázané, že by odporkyňa mala privolenie súdu na výmenu tohto vozidla a to vo vzťahu k K. resp. k odporcovi nemohlo dôjsť k právne účinnému a k právoplatnému prechodu vlastníckeho práva na odporcu. Nič na tom nemenia ani skutočnosti, že účastníci si možno dohodli, čo však je len v ústnej rovine tvrdenia, výmenu týchto áut, keďže takéto výmena nie je platná. Z tohto dôvodu akýkoľvek prevod tohto auta bez súhlasu súdu je neplatným právnym úkonom a preto takýto neplatný právny úkon nemá žiadne účinky a na základe uvedeného teda oprávneným v súčasnosti, ešte síce nie právoplatným, ale držiteľom motorového vozidla na základe vyššie uvedeného uznesenia Okresného súdu v Banskej Bystrici 24D/279/2011, ktorým bol odporckyni vydaný I. U. je navrhovateľka. Z tohto dôvodu sa navrhovateľka teda oprávnené domáha vydania tohto vozidla, keďže aj v prípade, ak by odporca tvrdil, že samotná navrhovateľka mu dala splnomocnenie na

vedenie tohto vozidla v zmysle listu zo dňa 14. 10. 2011 uvedené splnomocnenie bolo odvolané listom zo dňa 05. 02. 2014, ktorý bol odporcovi doručovaný do vlastných rúk a prebratý dňa 10. 02. 2014. Po tomto dátume kedy navrhovateľka odvolala splnomocnenie, na základe ktorého mohol odporca uvedené motorové vozidlo viesť, odporca od tohto dátumu uvedené vozidlo neoprávnené zadržáva a je povinný ho vydať.

Právo na vydanie uvedeného motorového vozidla súd odvodzuje v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže odporca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mal uvedené auto v oprávnenej držbe resp., že by iným spôsobom prešlo právoplatne vlastnícke právo na odporcu.

Súd len okrajovo poukazuje aj na to, že aj keby navrhovateľka dala súhlas s prevodom vlastníckeho práva, čo však nebolo preukázané, takýto úkon by mohol nastať len v prípade, ak by k tomuto bol daný súhlas súdu v zmysle § 175r Občianskeho súdneho poriadku. Zároveň čo sa týka domáhania vydania veci a poukazovania na to, že v súčasnosti ešte konanie po poručiteľovi F. Y. nie je skončené takéhoto práva má sa možnosť domáhať každá osoba, ktorá je označená ak dedič, resp. spoludedič, na čo poukázal aj právny zástupca navrhovateľky, že obdobnú otázku už riešil Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku 22Cdo 1586/1999 zo dňa 10. 10. 2000.

Podľa § 151 ods. 3 O. s. p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
 9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
 10. bol odvolacím súdom schválený zmier
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
 1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).